

Pismo to wychodzi codziennie oprócz niedziel i świąt uroczystych w drukarni Stanisława Gieszkowskiego.

Zaliczenie na trzy miesiące złotych dziesięć miesięcznie złotych cztery, numer pojedynczy groszy dziesięć.

GAZETA KRAKOWSKA.

OBSERWACJE METEOROLOGICZNE.

g Dzień odzina	Bar. do 0° R. w miar. paryż.	Stop. ciepła podł. Reau.	Psycho- metr	Wiatr	Stan Atmosfery	Zjawiska napowietrzne i różne uwagi
6 27 ^o	8, 409	+ 4,	0 2, 35	Zachodni słaby	Pogoda z Chmurami	Deszcz
2 2	6, 905	+ 5,	9 1, 79	Północny mocny	Pochmurno	
10	6, 196	+ 5,	0 2, 70	„ słaby.	„	

Wiadomości krajowe.

KRAKÓW.

Taxa ważniejszych artykułów żywności na miesiąc Maj 1844 r.

Srednia cena foraliów targowych z zeszłego miesiąca.

Pszeniczy celnój kosztował korzec	złp. 18 g. 5
Żyta celnego kosztował korzec	„ 41 g. 17
Wół ciężki wypadł na	„ 168 g. 5
Wół lżejszej wagi, wypadł na	„ 100 g. 9
Wieprz tłusty	„ 126 g. —
Wieprz chudy	„ 49 g. 20
Skop	„ — g. —
Ciele w średniej cenie kosztowało	zł. 10 g. 26
Mięsa wołowego ze spaśnego bydła	
— funt	gr. 9
tegoż z drobniejszego bydła	— 7
Mięsa koszerne dla żydów funt drożej o	gr. 5½
Półdwoy wołowój	— 12
Cielęciny pięknej funt	— 7
Skopowiny pięknej funt	— —
Wieprzowiny z skórka i słoniną	— 9½
też bez skórki	— 8½
Słoniny świeżej czyli bilu funt	— 17
— tejeż wyprawnej suszonej lub wędzonej funt	— 21
Bulka lub rożek z pszennej mąki przedniej za grosz 1 ma ważyć	— funt — lut. 6
delto za groszy 2	„ — „ 12
Chleba bochenek pszenno żytnego stołowego za groszy 3 ma ważyć	— funt. — lut. 29
za groszy 6	„ 1 „ 26
za groszy 12	„ 3 „ 20
Chleba bochenek żytnego z czystej mąki za groszy 3	„ 1 „ 7
„ za groszy 6	„ 2 „ 14

Chleba za groszy 12	. . . funt 4 lut. 28
„ za groszy 24	. . . „ 9 „ 24
Chleba razowego bochenek za groszy 6	. . . „ 2 „ 22
„ za groszy 12	. . . „ 5 „ 12
Placek solony za grosz jeden	„ — „ 13½
Chleba prądnickiego z czystej mąki żytniej bez dodania jęczmiennej bochenek za złp. 1 powinien ważyć funtów 12 lutów 6 a za każdy funt chleba przeważający ma być placono po groszy 2½.	
Mąki pszennej marmonką zwanęj miarka	. . . złp. 1 gr. 8
„ bólczanęj	„ 1 „ 1
„ średniej	„ — „ 22
„ pośledniej	„ — „ 14
„ żytniej w najlepszym gatunku	„ — „ 21
Soli centnar wagi berlińskiej	„ 21 „ —
„ funt płaci się po	„ — „ 6
Piwa marcowego butelka dobrze zakorkowana płaci się butelka groszy 5 (wyjawszy piwo-butelkowe wyrobu p. Jenniego, którego butelka o grosz jeden nad taxę uchwałą Senatu Rządzącego do Nru 7111 z roku 1833 wydaną, sprzedawać szynkarzom jest dozwolona.)	
Piwa marcowego trzymającego gradusów 24 Magiera, beczka 36 garncowa u piwowara	zł. 11 gr. 8, piwa takiegoż u szynkarza garniec gr. 14, kwarta gr. 3½.
Piwa dneltowego trzymającego 18 gradusów Magiera beczka 36 garncowa u piwowara	złp. 8 gr 28 u szynkarza garniec „ — „ 10 „ kwarta „ — „
Piwa flaszkowego trzymającego 12 gradusów Magiera beczka 36-garncowa u piwowara	złp. 4 gr. 14 „ u szynkarza garniec „ — gr. 5

wniczy, którego paropływ nie będzie posiadać przynajmniej oznaczonej szybkości, przystać będzie musiał na redukcję umówionej za paropływ ceny. Koszta budowy tych trzech paropływów, anslagowane sa na 1,611,000 fr. licząc i 15,000 fr. na premium. Ten projekt był wczoraj w biurach bardzo dobrze przyjęty, i postanowiono przyspieszyć jego przyjęcie, aby natychmiast mógł wnieść w wykonanie.

Izba parow przyjęła wczoraj projekt o funduszach tajnych.

Xiążę Joinville, zaraz poprzybyciu do Brestu ma zatknąć swą banderę na paropływie *Pluton*, dowodzonym przez p. Bouet i przeznaczonym do czynienia ważnych doświadczeń na morzu.

Journal de Brest pisze, że nigdy nie było mowy o podróży xcia Joinville do Tuonu ~~da~~ objęcia dowództwa nad eskadrą.

Wiadomości z Haiti do dnia 14 marca otrzymane z Stanów Zjednoczonych, donoszą o zaszłych tam ważnych niespokojnościach. Prezydent tej rzeczypospolity wysłał wojska na poskromienie powstańców.

Z raportu admirała Dupetit Thouars okazuje się, że tenże działał na wyspie Otaheti pod wpływem gubernatora Bruat, na którego więc spada cała odpowiedzialność za zajęcie Otaheti. P. Bruat postępował sobie jak nieograniczony monarcha, pomiędzy krajowców porozdawał mnóstwo łask i pensyj, załozde kazał pracować przy wznoszeniu baterij i fortyfikacyj, a swój przenośny pałac kazał z Marquesas przenieść do Papeiti. Zdaje się, że rząd francuzki także go odwoła.

— Szwecya. —

Dziennik *Szwedzka Pszczola* (Swenska Biet) zawiera doniesienie biskupa z Linköping, spowiednika króla Karola Jana, o wizytach oddanych królowi podczas jego słabości, z którego to doniesienia okazuje się, że spoczywający w Bogu król w ostatnich chwilach swego życia zupełnie świadom był znikomości i nicości wszelkich dóbr ziemskich. Za wniściem biskupa do pokoju dnia 26 lutego wyciągnął chory do niego rękę, którą tenże z uszanowaniem chciał ucałować. Ale król wzbronił się temu podług swego zwyczaju, i podniósłszy się całą siłą na łożu, ujął biskupa w swe ramiona. Gdy ten przedstawił, że najsilniejszym pokrzepieniem i ulgą we wszystkich cierpieniach ludzkich jest słowo Boże i modlitwa, odrzekł król: »Módl się Wpan za mnie!« Gdy następnie biskup zwrócił uwagę króla na to, iż najszczególniej potrzeba się modlić za nieśmiertelną duszę, aby ta iskra boskiego ognia przygotowała się do przejścia w łono ojca, od którego wyszła, oświadczył król z głębokim szczerem uczuciem: »Daj to Boże!« Gdy biskup namienił, że prawdziwa wielkość człowieka zależy na dokładnym poznaniu Boga, przerwał mu król mowę temi słowy: »i na poznaniu swego własnego nicstwa.« Na wzmiankę biskupa, że wszystkie dobre i po-

żyteczne dzieła, których mógł dokonać, są natchnieniem dobrego ducha, który jest źródłem wszelkiej prawdy i wszelkiego dobrego, przerwał mu mowę król kilkakrotnie temi wyrazy: »Sam tylko Bog jest wielkim: sam tylko Bóg dokonywa dzieł wielkich. My śmiertelni jesteśmy tylko narzędziami jego ręki!« Dalej napominał biskup króla, aby się uciekł do miłosierdzia boskiego, na co tenże z rozrzewnieniem odpowiedział: »Tak, wielkiem jest miłosierdzie boskie!« By przyjąć świętą komunię za dni kilka, gdyż w tej chwili czuł się król bardzo osłabionym, prosił biskupa, aby jeszcze przez dni kilka w Sztokholmie zabawił. Ale odtąd zaczął coraz bardziej upadać na siłach, a d. 5 marca zakończył doczesne życie.

— Londyn 17 Kwietnia. —

O'Connel oświadczył na onegdajszym zgromadzeniu związku repealoskiego w Dublinie, że wyrok sądu przysięgłych, uznający go karygodnym, będzie przez parlament skasowany; zdanie to jego podzielają wszyscy najbieglejsi prawnicy w Anglii i Irlandyi.

Podług dz. *Morning Chronicle*, wielu najznakomitszych prawników w Anglii i Irlandyi jest tego zdania, że *Writ of error* nieważni wydany przeciw O'Connellowi i jego współskarżonym wyrok przysięgłych; ale zachodzi pytanie, czy O'Connel przez to od więzienia uwolnionym będzie. Gdy rozpoznanie takiego *Writ* musi przejść cały labirent zawikłanych form prawnych, a ostatecznie roztrzyga w tej mierze izba wyższa w swym charakterze jako najwyższy trybunał. W głównej zbrodni (felony) w której karę śmierci lub deportacye wyrzeczono, osądzony, który *Writ of error* udowodni, pozostaje w więzieniu aż do decyzji w tej mierze; ale w takim wykroczeniu, jak powyższy wypadek, w którym tylko więzienie lub pieniężną karę wyrzeczono, zdaje się iż podług prawa, za założeniem *Writ of error* do sądu, istotna kara jeszcze nie nastąpi.

— Madryt 13 Kwietnia. —

Sultan marokański kazał odpowiedzieć przez swego ministra Mohameda Bendis na noty dyplomatyczne do niego podane. Osnowa tych depeszy nie jest tego rodzaju, aby wstrzymała wyprawę przeciw mauirom, jęj ton jest nową zniewagą dla narodu hiszpańskiego.

Listy z Malagi donoszą o nowej obrazie dokonanej przez Barbaresków. Podobno trzech żołnierzy i kapral pojmani zostali i zamordowani przez Maurów.

Paryż 17 Kwietnia. Nowe prawo o wolności druku, jakie rząd hiszpański postanowieniem z dnia 10 b. m. zapowiedział, znajduje w tutejszem stronnictwie konserwatystów pochwałę, już z tego względu, że nietylko zupełnie w wielu przepisach podobne jest do prawa tutejszego, ale nawet w innych punktach dość śmiało wynurza zasady, czego francuzkie prawodawstwo względem druku nie śmiało uczynić. Z resztą jakkolwiek prawo hiszpańskie

stanowiąc na przewinienia drukarskie tylko kary pieniężne bez więzienia, zdaje się być łagodnym; łagodność ta jest tylko pozorną. Nowe prawostanowi bowiem, że autor lub wydawca pisma nietylko jest odpowiedzialny za jego osnowę, ale i za skutki, jakie sprawić może. Według tego dziennikarz za jeden burzliwy artykuł może przez dwa wyroki być karany; przez pierwszy na karę pieniężną, a przez drugi, jeżeliby po rzeczonym artykule nastąpiło jakie zaburzenie, na galery, deportację lub na karę śmierci byłby skazany. Ta podwójna odpowiedzialność jest jeszcze niejążona przez tę okoliczność; że obie, na jednym artykule uzasadniać się mające skargi, przed dwa różne sądy znoszone będą, pierwsza przed sądy przysięgłych, druga przed sądy zwyczajne.

— *Od brzegów Menu 17 Kwietnia.* —

Xiążę Waza przesłał z Darmsztadu oświadczenie swoje do dworów wielkich mocarstw, że z powodu terażniejszej zmiany rządu w Szwecyi, wstrzyma się od wszelkich demonstracyj, jednakże bynajmniej nie zrzeka się praw swoich do tronu szwedzkiego.

— *Konstantynopol 3 Kwietnia.* —

Onegdajszy *Journal de Constantinople* zawiera artykuł o bezprawiach popełnianych przez hordy albańskie w różnych punktach Albanii, oraz o przedsięwziętych przez portę środkach zaradczych; mianowicie, że porta wydała jak najsurowsze rozkazy, aby stósowna siła zbrojna wysłana została na miejsce dla poskromienia wyuzdanęj swawoli albańczyków.

Bekir Pasza, który pierwszy uderzył na albańczyków w okolicy Philippopol, został przez nich pobity. Donosi on, że powstańcy w bandach po 3000 ludzi wszędzie wybierają kontrybucye, i że turcy dotychczas są za słabi, aby ich pokonać. Atoli to nie ulega żadnej wątpliwości, że turcy po większej części wspólnie z Albańczykami rabują nieszczęśliwych rajasów. Stan rzeczy w Rumelli jest okropny. Archidyacon Adryanopolski został wraz z czterema duchownemi okrutnie pod Karadere zamordowany.

— *Od granicy tureckiej 10 Kwietnia.* —

Rząd serbski na przedstawienie jednego z konsulów wielkich mocarstw, postanowił nie kazać wykonywać wyroków śmierci, na jakie liczni uczestnicy ostatniego usiłowania skazani

zostali; za to zaś wspomniany konsul przyrzekł wstawić się oto, aby prymas serbscy Wucycz i Petroniewicz mogli do kraju powrócić.

— *Rzym 9 Kwietnia.* —

Smutna wiadomość o zgonie Thorwaldsena bolesne sprawiła wrażenie na licznych tutejszych przyjaciółach i wielbicielach tego wielkiego męża, zwłaszcza, że go się tu wkrótce znowu spodziewano. Rzym był drugą ojczyzną Thorwaldsena, tu powstały jego arcydzieła i tu imię jego stało się nieśmiertelnem.

— *Neapol 6 Kwietnia.* —

W niebezpiecznej, portu pozbawionej zatoce Gioja rozbiły się d. 24 i 25 z. m. dwa okręty.

Z Messyny donoszą o trzęsieniach ziemi o złowienin nadzwyczaj wielkiego i rzadkiego żółwia, jaki napotyka się tylko na indyjskich i chińskich wodach.

W Reggio, w Kalabrii, zaszły niespokojności, które wszakże nie miały wspólnego z polityką. Syndyk tameczny, spekulujący na zboże, posiadał wielkie jego zapasy; zgłodnieli kalabryjczycy zmusili go otworzyć magazynu i sprzedawać zboże po cenie zakupna.

WYJECHALI DO KRAKOWA.

Od dnia 2 do dnia 3 Maja.

Batovia Henryk, Bzowska Elżbieta ob., Breiter Edward, Truchateff rotmistrz. ces. ross., Jawornicka Józefa ob., Zagórska Rozalia, Licht Julia, Wannes Marya, Grodowska Julia, Olszewski Wincenty ob., Katerla Ludwik ob., z Polski; — Zarębina Apolonia ob., Żymirski Józef ob., Wierzbicki Ludwik ob., Geisler Anna Marya, Romer Rozalia ob., z Galicji; — Beeremann Wilhelm, z Pruss.

Wyjechali z Krakowa:

Szczurowski Jan ob., Oraczewski Antoni ob., Jawornicka Józefa ob., Dąbski Maxym ob., Licht Julia, Wannes Marya, Zuławski Julian, do Polski; — Jabłonowska Marya xiężna, Iranowicz Lazar, Jackowska Alojza ob., Kluziński Julian ob., do Galicji; — Fogel, Jerzmcnowski, do Pruss.

Doniesienie Urzędowe.

Nro 377.

TRYBUNAŁ

Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

Wzywa mających prawo do masy Kazimierza Skrzyńskiego z kwoty złp. 70 gr. 16 z szacunku domu N. 271 w Gminie IX. pozostając, w depozycie sądowym w gotowiznie znaj-

dującej się, aby po odbiór takowej z stósownemi dowodami w terminie dwóch miesięcy pod rygorem przyznania takowej skarbowi publicznemu jako opuszczonej zgłosili się.

Kraków d, 24 Stycznia 1844 r.

Sędzia Prezydujący,
J. Dymidowicz.

Lasecki Sekr.

(3r.)